

ОСВІТА ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ

й систематично працював протягом семестру.

8. Форма письмового контролю, вправа для засвоєння або перевірки грамотності, що полягає в записуванні тексту, який диктується.

9. Вид контролю, до якого відносяться іспити, заліки тощо.

10. Вид контролю, проведення якого здійснюється, як правило, за білетами, затвердженими кафедрою.

11. Вид контролю, що становить стандартизований комплект завдань щодо певного навчального матеріалу й містить у собі варіанти відповідей.

12. Основний вид контролю, який проводиться з метою оцінки результатів навчання студентів на визначених його етапах (модулях).

Наш досвід, накопичений у процесі педагогічної практики, свідчить, що студенти магістратури непедагогічного ВНЗ відкриті для сприйняття інтерактивних методів контролю, а рівень їх зацікавленості щодо самостійної навчально-пізнавальної діяльності зростає, що за сучасних вимог має ключове значення.

Література:

1. Вітвицька С. С. Основи педагогіки вищої школи: Підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів магістратури / С. С. Вітвицька. – Київ: Центр навчальної літератури, 2006. – 384 с.
2. Ортинський В. Л. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / В. Л. Ортинський – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 472 с.
3. Туркот Т. І. Педагогіка вищої школи: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / Т. І. Туркот. – К.: Кондор, 2011. – 628 с.

Удод Л. В.*

САМОСТІЙНА РОБОТА ЯК ЗАСІБ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ

У статті розглянуто питання організації та методики виконання самостійної роботи студентами при вивченні дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням», її роль у підвищенні мотивації до вивчення української мови за майбутньою фаховою діяльністю, подано рекомендації щодо активізації самостійної роботи, наведено приклади виконання студентами самостійних робіт.

Інтеграція України до світової спільноти та реформування системи вищої освіти зумовлюють посилення уваги суспільства до підвищення загальноосвітньої, фахової, комунікативної компетенції майбутніх спеціалістів, забезпечення їхньої конкурентоспроможності. Головною метою української освіти є створення умов для розвитку й самореалізації кожної особистості як громадянина, формування покоління, здатного навчатися впро-

* © Удод Л. В.

ОСВІТА ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ

довж життя, розвиток цінностей громадянського суспільства [1]. Тому досконале, ґрунтовне володіння українською літературною мовою в повсякденно-діловій діяльності є обов'язком кожного фахівця.

Викладання гуманітарних дисциплін у Херсонському політехнічному коледжі Одеського національного політехнічного університету (далі ХПТК ОНПУ) не тільки вдосконалює мовну освіченість студентів, але й підвищує культурний рівень майбутнього молодшого спеціаліста. Саме на вирішення цієї проблеми й спрямована дисципліна «Українська мова за професійним спрямуванням».

Виконання завдань, що поставили перед вищою освітою, вимагають від викладачів-мовників коледжу пошуку шляхів удосконалення навчально-виховного процесу, упровадження нових методів та організаційних форм взаємодії викладача й студента. Важливим фактором підвищення ефективності навчального процесу є організація самостійної навчальної діяльності студентів, формування в них навичок самоосвіти, готовності до постійного поповнення знань, розвиток творчого мислення, позитивного ставлення до навчання, відмова від авторитарної педагогіки та визнання педагогіки співробітництва.

Згідно з Положенням про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах I-II рівня акредитації, *самостійна робота* студентів є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять.

Самостійна робота – це робота студентів, яка виконується за завданням викладача та під його методичним керівництвом. Вона необхідна не тільки для оволодіння дисципліною, але і для формування навичок самостійної роботи взагалі; навчальної, наукової, професійної діяльності, для того, щоб самостійно вирішувати проблеми, знаходити конструктивний вихід із кризової ситуації тощо.

У теоретичному плані проблема організації самостійної роботи студентів знайшла відображення в роботах багатьох педагогів та психологів (П. Під-касистого, А. Алексюка, С. Заскалети, Л. Онучак, Н. Журавської, С. Кустовського, М. Смирнвої, Б. Єсіпова, В. Володько та ін.). Ці автори розкривають сутність самостійної роботи, її види й форми, дидактичні та лінгводидактичні принципи, визначають роль та функції в загальній системі підготовки спеціалістів.

Аналіз стану проблеми на практиці показує, що нині самостійна робота студентів в умовах кредитно-модульної системи навчання організована не належним чином, оскільки не має чіткого визначення обсягів та видів навчальних завдань для самостійної роботи, у студентів недостатньо сформовані навички самостійної роботи тощо. Унаслідок цього переважає невисока результативність та відсутність інтересу до завдань для самостійного опрацювання.

У сучасній науковій літературі існують різні підходи до ви-

ОСВІТА ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ

значення самостійної роботи. Деякі автори (С. Гончаренко, Р. Назімов) характеризують її як специфічний вид навчально-пізнавальної діяльності, яка проводиться індивідуально чи в групах протягом аудиторних занять або вдома за завданням педагога, за його методичними вказівками, але без його безпосередньої участі.

Б. Єсіпов вважає, що самостійна робота, яка входить до складу процесу навчання – це така робота, яка виконується без безпосередньої участі педагога, але з виконанням його завдання у спеціально відведений для цього час. Причому суб'єкти навчання «свідомо прагнуть досягнути поставленої в завданні мети, проявляючи свої зусилля та виражаючи в певній формі результати своїх розумових або фізичних (або тих чи інших) дій» [5, с. 15].

Деякі науковці розрізняють поняття «самостійна робота» та «самостійна навчальна діяльність». Самостійна навчальна діяльність – це аудиторна та позааудиторна діяльність студента, яка сприяє підвищенню рівня його мовленнєвих навичок і несе в собі комунікативну мету [2]. Самостійна ж робота є необхідним підготовчим етапом, фундаментом для самостійної фахової діяльності та являє собою процес оволодіння операціями та діями з мовленнєвими одиницями та має навчальну мету.

Відомий сучасний учений П. Підкасистий виокремлює такі типи самостійної роботи:

- самостійна робота за зразком (робота виконується на основі зразка, докладної інструкції, тому рівень пізнавальної активності та самостійності не виходить за межі репродуктивної діяльності);

- реконструктивна самостійна робота (інтелектуальні та практичні дії студентів на реконструювання, перетворення навчальних текстів та наявного досвіду вирішення завдань, що пропонуються для самостійного виконання);

- самостійна робота варіативного типу (пізнавальна діяльність та самостійність студентів виражається у виконанні узагальнень під час аналізу проблемної ситуації, у відмежуванні суттєвого від другорядного; під час виконання роботи такого типу відбувається накопичення нового досвіду діяльності);

- творча самостійна робота (пізнавальна активність та самостійність студента досягає найвищого рівня, студент отримує принципово нові для нього знання, цінності матеріальної та духовної культури) [6, с. 112].

Метою статті є аналіз форм і методів організації та виконання самостійної роботи при вивченні дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням», дослідження ролі самостійної роботи у підвищенні мотивації вивчення української мови фахового спрямування, формулювання рекомендацій щодо активізації самостійної роботи.

Як відомо, процес самостійної роботи студента залежить, перш за все, від його готовності до цього виду діяльності. Проте готовність до самостійної навчальної праці вимагає певного

ОСВІТА ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ

рівня лінгвістичної підготовки студента, наявність у нього сформованих навичок та вмінь, а також його бажання вчитися.

Самостійна робота студентів викладачами циклової комісії гуманітарних дисциплін у ХПТК ОНПУ розглядається, з одного боку, як вид навчальної роботи, який здійснюється без безпосереднього втручання викладача, але під його керівництвом, а з іншого – як засіб залучення студентів до самостійного оволодіння методами самостійної пізнавальної діяльності й розвитку інтелектуальних потенційних можливостей кожної особистості. Але цього можна досягти лише тоді, коли вона організується й реалізується в навчально-виховному процесі як цілісна система, що пронизує всі етапи навчання студентів у навчальному закладі I – II рівня акредитації.

Виконання самостійної роботи з будь-якої дисципліни, зокрема гуманітарного напрямку, повинне починатися з усвідомлення студентом мети та способів її виконання. Від цього значною мірою залежить ефективність всієї роботи.

Мотиваційний чинник є одним із найважливіших у вирішенні проблеми самостійної роботи. Кожен викладач знає, що навчання відбувається більш успішно, якщо у студента сформована позитивна мотивація, пізнавальний інтерес, потреба в здобутті знань, почуття обов'язку, відповідальність та інші мотиви. Так, формуванню позитивної мотивації студентів до виконання самостійної роботи сприяють такі фактори: 1) чітка організація процесу самостійної роботи студентів; 2) зміст завдань і способи їх виконання; 3) стимулювання контролюючої функції; 4) усунення деструктивних факторів.

Технологія виконання самостійної роботи студентом залежить від того, наскільки він володіє методами опрацювання наукових джерел, наскільки опанував уміння конспектування, складання тез, виписок, підготовки доповідей, рефератів, що надалі стане основою для написання курсових та дипломних робіт, виступів під час захисту курсового або дипломного проекту. Викладач також визначає вид самостійної роботи (план, тези, виписки, конспект, презентації, анотації, творча робота тощо), що повинен виконати студент, де і яким чином він прозвітує про виконання завдань для самостійної роботи.

Таким чином, можемо констатувати, що самостійна робота студентів – це спланована, організаційно й методично спрямована пізнавальна діяльність, що здійснюється без прямої допомоги викладача для досягнення конкретного результату. Її складовою частиною є самостійна робота, яка здійснюється під керівництвом і контролем викладача за рахунок скорочення обов'язкових аудиторних занять.

Самостійна діяльність студента повинна реалізовуватися на всіх етапах навчання: як під час аудиторних занять, так і в позааудиторний час, коли студент веде науково-дослідну роботу, виконує домашні завдання, працює над контрольними та курсовими роботами, працює з підручником або творчо. Виконання

ОСВІТА ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ

самостійної роботи студентами з дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням» гуманітарного напрямку передбачає диференційований підхід з урахуванням рівня інтелектуального розвитку студентів, особистих можливостей і задатків, а також професійної й загальнотеоретичної підготовки.

При виборі завдань для самостійної роботи доцільно використовувати різні її типи: репродуктивний, пошуковий, творчий, обов'язково враховуючи індивідуально-психологічні особливості кожного студента. Диференціацію можна здійснити таким чином: усім студентам пропонуються однакові завдання, але для груп чи окремих студентів встановлюється різний їх обсяг. Доцільно пропонувати завдання різного рівня складності з правом вибору бажаного варіанту. Це стимулює самостійну роботу студентів, посилює прагнення максимально використати свої можливості. Чим важче завдання, тим складнішою є його організація та виконання роботи. Студенту самому доводиться долати різні труднощі – від власної інертності до активного пошуку відповідей на складні проблемні запитання, від механічного заучування матеріалу заняття до раціонального планування своєї роботи.

Для ефективного виконання самостійної роботи з дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням» для студентів-нефілологів (технічний напрям підготовки) викладачами ХПТК ОНПУ складено навчально-методичні матеріали (методичні вказівки), які містять чітко сформульовані завдання й зразки їх виконання; є доступними для студентів поза межами аудиторних занять; забезпечують чіткі критерії для вимірювання результатів. Вони поглиблюють набуті знання під час лекційних та практичних занять, а також перевіряють засвоєні ними самостійно знання. Методичне забезпечення такої роботи студентів включає програму діяльності, варіативні завдання, нестандартні завдання з урахуванням індивідуальних можливостей кожної особистості.

Специфіка методичних указівок полягає в тому, що вони активізують засвоєні раніше знання норм і всіх можливих варіантів літературної мови, навчають користуватися ними в мовленнєвих сферах, зокрема професійному спілкуванні, розширюють відомості про загальну й мовну культуру ділового спілкування в його усній та писемній формах, навчають доброго мовлення кожного, хто хоче володіти українською мовою не лише в момент фахової необхідності, а й для спілкування в усіх сферах своєї суспільної, духовної та побутової діяльності.

Зміст завдань для самостійного опрацювання й способи їх виконання забезпечать високий рівень мотивації, якщо будуть цікавими для студентів, відповідатимуть їхнім бажанням і можливостям. Не варто давати студенту надто складне завдання. Разом із тим, воно має бути не занадто легким, адже робота, яка не вимагає певних інтелектуальних зусиль, не викликає інтересу й знижує рівень мотивації. Задоволення ж, яке одер-

ОСВІТА ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ

жує студент від процесу подолання труднощів інтелектуального порядку, сприяє становленню високого рівня внутрішньої мотивації. Отже, самостійне завдання має бути цікавим, зрозумілим і посиленням для студента, але не занадто легким.

Відомо, що одним із найважливіших мотивів студентів є інтерес до майбутньої професії, прагнення відповісти високому рівню вимог, що висуває суспільство перед молодими фахівцями. Отже, мотивуючим чинником самостійної роботи з дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням» є орієнтація змісту навчального матеріалу на життєві потреби студентства, їхні інтереси, уподобання, використання професійно орієнтованого та практично спрямованого матеріалу. Тому доцільними видами самостійної роботи студентів будуть: самостійне опрацювання текстів фахового спрямування та їх переклад (російсько-український, українсько-англійський, комп'ютерний), складання та розігрування діалогів залежно від уявно створеної виробничої ситуації, складання словника професіоналізмів та фахових термінів, пошук певної інформації фахового спрямування, написання творчих робіт (творів, есе), підготовка доповідей з наступною усною презентацією тощо. Студенти мають можливість вивчати програмний матеріал самостійно, отримуючи консультації у викладачів.

Знати мову професії означає знати спеціальну термінологію, особливості побудови синтаксичних конструкцій – тобто мати сформовану мовну компетенцію, доречно і правильно використовувати ці знання на практиці. Знання мови професії підвищує ефективність праці, допомагає краще орієнтуватися у складній виробничій ситуації, у контактах із представниками свого та спорідненого фахів. Так, для засвоєння розділу «Мова і професія» з дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням» викладачі-мовники ХПТК ОНПУ пропонують такий вид самостійної роботи, як складання міні-словника професійної лексики.

Пропонуємо фрагмент самостійної роботи студента III курсу спеціальності «Обслуговування та ремонт автомобілів і двигунів» Віталія Новохіжнього:

Тема: Складання міні-словника професійної лексики техніка-механіка

Мета: знати: фахову термінологію майбутньої професійної діяльності; ознайомитися з поняттям «лексикографія», видами словників, з'ясувати призначення словників та їх роль у професійному мовленні, виробити практичні навички користування словниками; уміти: вільно користуватися фаховою термінологією службового спілкування; складати словники фахової термінології.

Завдання № 1. Скласти міні-словник професійної лексики техніка-механіка в алфавітному порядку (50 слів) за поданим зразком.

ОСВІТА ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ

Міні-словник професійної лексики техніка-механіка

Міні-словник професійної лексики техніка-механіка [Текст] / Херсон. політехн. коледж Одес. нац. політехн. ун-ту; уклад.: В. І. Новожилий. – Херсон: ХПТК ОНПУ, 2013. – 15 с.

№ з/п	Професіоналізм, термін	Лексичне значення професійного поняття, терміна	Графічне зображення
А			
1	Авто-сигналізація	електронний пристрій, установлений в автомобіль, призначений для його захисту від угону, крадіжки компонентів даного транспортного засобу тощо.	
Б			
2	Бензонасос	компонент системи живлення двигуна. Він закачує паливо з <u>бензобака</u> у <u>двигун</u> .	
Г			
3	Гальмівний диск	обід, якій дає змогу зупинитися автомобілю за допомогою тертя з гальмівними колодками.	
К			
4	Колесо	простий механізм, призначений для перетворення <u>поступального руху</u> в <u>обертний</u> і навпаки.	
М			
6	Муфта	пристрій для постійного або тимчасового поздовжнього сполучення циліндричних частин елементів <u>машини</u> або споруд	
Ф			
7	Фільтр	Пристрій або пористе тіло для виділення рідини від домішок у вигляді твердих частинок або змішаної з нею рідиною.	

Використання в роботі актуального матеріалу, залучення до процесу пізнання різних аудіовізуальних засобів, схем, пізнавальних та рольових ігор, створення навчальних ситуацій, урахування особистісної спрямованості, що стимулюють аудиторну та позааудиторну самостійну роботу студентів, дозволяють розвивати та підтримувати внутрішню мотивацію вивчення української мови фахового спрямування.

Необхідна умова для створення у студентів інтересу до змісту навчання – можливість проявляти в навчанні розумову самостійність та ініціативу. Цьому сприяє використання таких питань і завдань, виконання яких вимагає від студентів активної пошукової діяльності. За допомогою проблемних ситуацій забезпечується розвиток теоретичного мислення, пізнавальний інтерес до змісту дисципліни, формування спостережливості, уміння критично аналізувати інформацію, здатність підходити

ОСВІТА ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ

до роботи нестандартно й знаходити ефективне розв'язання проблеми.

З метою підвищення ефективності самостійної роботи, що стимулюватиме інтелектуальний розвиток студентів, доцільно застосовувати сучасні педагогічні технології, що поєднують науково обґрунтовані індивідуальні й колективні форми роботи.

Використання таких форм індивідуальної роботи, як самостійна робота студентів з оригінальними джерелами інформації (текстами за фахом, газетними та журнальними статтями), складання ділових документів, виступи з науковими доповідями на конференції, сприяє поглибленню й розширенню знань студентів, активізує пізнавальну діяльність, створює належні умови для самореалізації студента як особистості, що дозволяє йому самому визначити додаткові навчальні цілі, спонукає його до подальшої систематичної роботи в позааудиторний час.

Так, під час вивчення розділу «Документ – вид писемного ділового мовлення», де звертається увага на те, що кожен фахівець має повною мірою володіти певною сумою усталених як на виробництві, так і у сфері послуг методів, способів, прийомів роботи з документами, знати вимоги стандартів, які є основою для оформлення документації; що професійно підготовлений документ – це свідчення високої мовно-фахової культури спеціаліста, викладачі пропонують створити журнал «Зразки документів».

Студенти складають та оформлюють документи різних видів відповідно до вимог українського діловодства та норм офіційно-ділового стилю сучасної української літературної мови. Наприклад: заяву про прийняття на роботу; автобіографію; резюме з метою пошуку роботи; доповідну записку про порушення техніки безпеки; пояснювальну записку про порушення виробничої дисципліни тощо.

Колективні форми самостійної роботи (дискусії, ділові ігри) розвивають навички мовлення та фахового спілкування, сприяють формуванню власної думки студентів. Процес творчого колективного розв'язання проблем, що стосуються майбутньої професійної діяльності, заохочення ініціативності, існування чітко визначеного предмета обговорення за умови достатньої обізнаності студентів з лексичним матеріалом сприяє зростанню продуктивної самостійної роботи й забезпечує умови для професійного зростання майбутніх фахівців.

Однією із сучасних форм групової роботи є створення проєктів. Суть методу проєктів – досягнення дидактичної мети через детальну розробку навчальної проблеми, яка повинна завершитися практичним результатом (проєктом), до складу якого можуть входити: комп'ютерна презентація, альбом, стіннівка тощо. Для студентів технічних спеціальностей можна запропонувати такі теми проєктів: «Історія розвитку обраного фаху», «Комп'ютер і сучасність», «Мій фах – моя гордість» тощо. Протягом роботи над проєктом студент виступає в ролі активного дослідника, творчо працює над вирішенням навчального завдання та широко використовує інформаційні технології

ОСВІТА ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ

для отримання необхідної інформації. Проектна робота сприяє розвитку інтелектуальних здібностей, лідерських якостей, розвиває вміння співпрацювати, відчувати себе членом команди.

Контроль виконання самостійної роботи студентів є невід'ємним складником навчального процесу, служить однією з основ організації управління та підвищення його ефективності. Упроваджуючи форму контролю, викладач повинен дотримуватися педагогічних вимог: об'єктивності перевірки та оцінки, індивідуального характеру, систематичності, регулярності, всебічності та диференційованості перевірки.

Оцінювання повинно бути прозорим і зрозумілим для студентів. Студенти мають бути ознайомлені з критеріями оцінювання до початку навчання. Стимулювання контролюючої діяльності студентів забезпечує використання комунікативно спрямованих перевірочних завдань, тестів, елементів змагання (хто скоріше, хто краще виконає роботу); взаємоперевірки; можливості самостійно виправити помилки (самоконтроль).

Інструментом підвищення мотивації та ефективної організації самостійної роботи є самооцінювання. Уміння самому поставити мету власної діяльності, співвіднести її зі своїми потребами й прийняти рішення про її виконання має найвище мотивуюче значення.

Якщо студент буде сприймати контроль як фактор, що інформує його й викладача про стан засвоєння матеріалу (адже будь-який фактор зовнішнього середовища сприймається людиною або як інформуючий, або як контролюючий), то наявність контролю самостійної роботи сприятиме формуванню внутрішньої мотивації студента, а сама перевірка перетвориться з деструктивного на стимулювальний фактор.

Таким чином, мотивувальними чинниками самостійної роботи з української мови за професійним спрямуванням є:

- широке застосування професійно орієнтованих завдань для аудиторної та позааудиторної роботи студентів;
- чітке визначення обсягів і видів навчальних завдань для самостійної роботи в межах кожного модуля;
- використання сучасних педагогічних технологій навчання, що поєднують науково обґрунтовані індивідуальні та колективні форми роботи;
- поєднання завдань репродуктивного та творчого характеру;
- індивідуалізація навчання з урахуванням рівня підготовки та здібностей кожного студента;
- формування у студентів ставлення до контролю як до інформувального фактора;
- упровадження педагогіки співробітництва, формування у студентів мотиву досягнення успіху як особистісної якості;
- навчання студентів раціональним прийомам організації самостійної навчальної діяльності, формування уміння самоорганізації, самокорекції та самоконтролю.

Отже, викладачі циклової комісії гуманітарних дисциплін ХПТК ОНПУ вважатимуть, що під час самостійної роботи студент

ОСВІТА ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ

має можливість розвинути пізнавальні та виконавчі здібності, пам'ять, самостійне мислення, наполегливість, і головне, виробити вміння самостійного здобуття знань. Саме під час виконання самостійної роботи краще за все проявляються індивідуальні особливості студента, його здібності та нахили.

Проблема самостійної роботи студентів в умовах докорінної перебудови вищої школи є надзвичайно важливою і вимагає подальшого дослідження як в теоретичному, так і практичному плані.

Література:

1. Національна Доктрина розвитку освіти України в XXI ст. [Текст]. // Освіта України. – 2002. – № 33. – С. 4-6.
2. Бурденюк Г. М. Управление самостоятельной учебной деятельностью при обучении иностранным языкам [Текст]. – Кишинев, 1988. – 132с.
3. Володько В. М., Дмитрик І. С., Іванова В. Самостійна пізнавальна діяльність студентів: Методичні рекомендації [Текст]. – К.: ІСДО, 1993. – 52с.
4. Грабовська Т. Формування позитивної мотивації діяльності особистості /Т. Грабовська, О. Киричук [Текст] // Рідна школа. – 2002. – № 4. – С. 12-14.
5. Есипов Б. П. Самостоятельная работа учащихся на уроках [Текст]. – М.: Гос. Учпедиз, 1961. – С. 15.
6. Пидкасистый П. И. Организация учебно-познавательной деятельности студентов. Учебное пособие [Текст]. – М.: Пед. общ-во России, 2004. – 112 с.

Шкарбуль О. В., Стегалюк А. В.*

ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ МУЛЬТИМЕДІА ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЧИТАЦЬКОЇ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ-НЕФІЛОЛОГІВ

Стаття розкриває актуальність впровадження та застосування мультимедіа-технологій при викладанні предмета «Світова література» у вищих навчальних закладах I-II рівня акредитації технічного спрямування, зокрема для підвищення читацької активності студентів.

Стрімкі зміни – одна з основних характеристик життя сучасного суспільства. Інтенсивне впровадження прогресивних технологій в усі сфери життя обумовило безупинне вдосконалення людської діяльності.

Сучасна система освіти вимагає переходу від пасивних до активних технологій навчання. Використання інформаційно-комунікаційних технологій в освіті є черговим етапом запровадження новітніх підходів до викладання дисциплін суспільно-гуманітарного циклу. Світова література не є винятком, адже ця дисципліна дає педагогу широке поле для творчості та експериментальної діяльності, яку можна здійснювати саме засобами ІКТ.

Використання елементів ІКТ на заняттях світової літератури – явище нове та актуальне. Адже освіта в Україні повинна роз-

* © Шкарбуль О. В., Стегалюк А. В.